



ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 4.

V Ljubljani, 1. aprila 1892.

Leto XXII.

Štirinajst pomočnikov v sili.

I.

Oj koliko morn trpeti nadlog
Vsak človek na zemlji, usmili se Bog!
Uboštvo tū gleda iz oken, iz strēhe,
Tam vlada bolezen, mori brez utēhe.
Tū žalost izvablja pregrenke solzē,
Tam polnita kēs in obupnost sreē.
Saj skoro ni tedna, saj skoro ni dnēva,
Da ktera bi k nam ne potrkala rēva.

Preslabe, nezmožne so naše moēi,
Pomoēi, tolažbe si vsakdo želi,
In Bog nam izbrāl je zvestē pomočnike,
Po njih nam dobrote skazuje velike.
Bog štirinajst zvestih nam vāruhov dāl,
Da človek pri njih bi zavētja iskāl
Pomagali bodo v vsakterej nam sili,
Če vredno jih bomo in vneto prosili.

Zmir bomo častili in klicali vas
Svetniki mogoēni, nebeščanov kras!
Muēenci in škofje in čiste device
Sreē tolažite, vjasnite nam lice!
Če duša je bolna, če bolno telō
V pomoē nam hitite z nebeško moējō!
Rokē nam podajte, da gremo za vami,
V življenji in smrti vi čujte nad nami!